

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 87
[населено място], 29 май 2019 г

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, трети въззивен състав, в закрито заседание на двадесет и девет май две хиляди и деветнадесета година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА
ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

след като се запозна с докладвано от съдия Георгиева ВНЧД № 253 по описа на АСНС за 2019 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Обжалвано е лично от подсъдимия М. В. П. протоколното определение, постановено на 10 май 2019г. по НОХД № 1590/2019 г. на СНС - 14 състав, с което съдът в РЗ е „ОСТАВИЛ БЕЗ ПРИЛОЖЕНИЕ нормата на чл. 249 ал. 2 във вр. с чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК“ т.е. приел е, че не са налични отстраними съществени процесуални нарушения на ДП, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия при съставяне на обв. акт.

По същество се твърди, че е нарушена разпоредбата на чл. 246 от НПК и обвинителния акт не отговаря на посочените в нея императивни изисквания и на критериите заложи в ТР 2-2002г. на ОСНК.

Иска се отмяна на това определение и постановяване на ново, с което АСНС и върне делото на прокуратурата поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения при изписване на обвинителния акт.

От втората част на жалбата на подсъдимия става ясно, че „ан блок“ той атакува всички процесуални действия и бездействия на първоинстанционния съд, като доводите са за съществени процесуални нарушения допуснати в РЗ. Иска се АСНС да отмени всички атакувани с частната жаба процесуални действия на първоинстанционния съд и да върне делото, като задължи СНС-14 състав да спази пунктуално процедурите, предвидени в Глава 20 от НПК.

Препис от жалбата е връчена на прокуратурата и подсъдимата Ч. и нейния защитник. Писмени становища от останалите страни не са постъпили по делото до момента.

АСНС, като се занима с оплакванията в частната жалба и при направената служебна проверка приема за установено следното:

Частната жалба е неоснователна в първата ѝ част, а във втората е недопустима.

Въззивната инстанция при внимателния прочит на атакуваното определение, с което съдът е отказал връщане на делото на прокуратурата, поради наличие на основанията на чл. 248, ал. 1 т. 3 от НПК е на становище, че е налице валидно и правилно произнасяне. Обстоятелството, че е използван изрза “Оставя без приложение нормата на чл. 249, ал. 2 вр. с чл. 248, ал. 1 т. 3 от НПК“, не означава липса на произнасяне. Съдът може и се допуска да употреби всякакъв достатъчен ясен израз, който да обективира неговата воля. В случая преди диспозитива на определението, с което по същество е отказано връщане на делото на прокуратурата е прието, че не са налични такива процесуални нарушения, които да ограничават правото на защитата на подс. П., СНС е изложил мотиви. Наистина мотивите са различни като подреждане и изразяване от стандартните, които се излагат в съдебните актове. СНС се е позовал изцяло на европейската практика, по отношение на основния довод на подс. П. и неговата защита,

че така изписан обвинителният акт не му дава възможност да разбере в какво точно е обвинен. В., тъй като жалбата на подсъдимия е очевидно е написана лично от него, то и тя излиза извън рамките на „юридическия стандарт“, възприет във връзка писането на частни жалби. В частната жалба са изложени много факти, от които, без да са конкретно формулирани оплаквания, настоящата инстанция достига до извода, че се касае за оплакване за необоснованост и незаконосъобразност на атакуваното определение от 10.05.2019 г. В рамките на тези оплаквания, се произнася и настоящата инстанция по част първа от частната жалба.

Подсъдимият П. е бил привлечен като обвиняем с постановление приложено на л. 1-3, том 6 от общо осем тома явни материали, където в присъствието на неговия защитник са формулирани ясно и точно обвиненията за ръководене на ОПГ със съответните участници и е формулирана корисната цел, като получаване на доходи от престъпна дейност и целта на престъпното сдружение - извършване на престъпления по чл. 354а, ал.1 и ал. 2 от НК. При привличането му като обвиняем, органите на ДП са се ръководили от посочените в ал. 3 квалифициращи обстоятелства и са ги изброили и са се придържали към обективния и субективния състав, визиран в чл. 321 ал. 1 от НК.

Същото се отнася и за престъплението по чл. 354, ал. 1 т.1 вр. с ал.1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, за което подс. П. е привлечен като обвиняем със същото това постановление. Привличането е станало в присъствието на упълномощения му адвокат и не е имало възражение по отношение на яснота и реквизитите на постановлението за привличане.

Настоящата инстанция не сезира допуснати нарушения в тези постановления, които са поставили началото на това държавното обвинение да разясни на подсъдимия в какво точно се изразява неговата престъпна дейност.

Подсъдимият е отказал да дава обяснения по посочените в постановлението конкретни обвинения.

При приключване на ДП материалите по делото са били предявени на подсъдимия в присъствието на негов защитник. Възражения не са правени от страна на защитата.

По отношение на изписването на фактите и обстоятелствата в обвинителния акт и спазване нормата на чл. 246 от НПК, настоящата инстанция намира, че независимо от обстоятелството, че липсват мотиви на СНС по приложението на българския закон, тъй като СНС се е позовал само на Европейската практика и европейската норма, въззивният съд намира за необходимо да добави съображения в подкрепа на това, че не са налице процесуални нарушения.

Въззивният съд не може да върне делото в тази му част /Глава 20 от НПК/ за произнасяне на СНС, но може да изложи и да допълни съображения в частта, касаеща приложението на чл. 248, ал. 5 т. 1, когато става въпрос за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокуратурата. Въззивната инстанция в това производство разполага с конкретни правомощия и се съобразява с обема, който НПК е предвидил за въззивен контрол върху актовете на първата инстанция. В случая изписването на обвинителния акт е съобразено с нормата на чл. 246 и рамките, които ТР № 2/2002 г на ОСНК е посочило като минимални изисквания. От изложените факти и обстоятелства в обвинителния акт по преценка на настоящата инстанция, подс. П. има пълна възможност да научи в какво е обвинен, а от друга страна, така изписан обвинителния акт дава възможност да бъдат очертани обективните и субективни признаци на всяко едно от двете престъпления, за които подс. П. има повдигнати обвинения.

С оглед на изложеното, АСНС приема за неоснователна частната жалба, поради което същата следва да бъде оставена без уважение. С това произнасяне АСНС отговаря на първата част от частната му жалба, според класификацията, която той лично е направил в нея. Или от изложеното следва, че е налично произнасяне от първата инстанция по

въпроса следва или не, да се върне делото на прокуратурата, като бъде прекратено съдебното производство. Независимо от това, че състава на съда е употребил друг израз, различен от общо приетия, но достатъчно ясен, за да обективира неговата воля, че липсват отстраними процесуални нарушения, ограничаващи правата на подсъдимия, ясна е волята на съда, че не се налага връщане на делото на прокуратурата. Настоящата инстанция категорично подкрепя изводите в тази насока с допълнението, което изложи във връзка със стандартите на изписване на фактите и обстоятелствата в обвинителния акт. Следва определението, касаещо правомощията на съда в разпоредителното заседание предвидени чл. 248, ал. 5 т. 1, постановено на 10.05.2019 г. да бъде потвърдено.

По втората част от частната жалба на подс. П.:

В тази част, същата недопустима, защото въззивният съд може да контролира действията на първата инстанция в изрично предвидените в НПК случаи, а тези действия и бездействия, които се сочат във втората част са извън въззивния контрол.

По отношение на мярката за неотклонение, очевидно СНС не се е произнесъл в разпоредително заседание, защото има произнасяне на 30.04.2019 г. и към момента на разпоредително заседание 10.05.2019 г., АСНС – втори въззивен състав, все още не се е бил произнесъл по частната жалба на М. П. по ЧНД № 234/2019 г. Частната жалба е била депозирана по това дело на 03.05.2019 г., а делото е било образувано пред АСНС на 20.05.2019 г. Или, към момента на разглеждане въпроса за процесуалната принуда на този подсъдим, СНС вече се е бил произнесъл по мярката за неотклонение и е очаквал резултат от въззивния контрол. Видно от приложеното ВНЧД № 234/2019 г., състав на АСНС е потвърдил взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на подс. П..

В заседанието на 10.05.2019 г., няма произнасяне по този въпрос, поради което настоящата инстанция преценява, че няма предмет жалбата и в тази част жалбата е недопустима.

По отношение на останалите оплаквания, касаещи липса на произнасяне по други въпрос, за които съдът има задължение да се произнесе в разпоредително заседание, въззивната инстанция е длъжна да посочи, че и в тази част жалбата се явява недопустима. АСНС не може да направи заместващо произнасяне и законът не е предвидил възможност за инстанционен контрол, освен при прекратяване на съдебното производство, прекратяване на наказателното производство, спиране на наказателното производство и мярката за процесуална принуда, както и отказът да бъде конституиран частен обвинител.

Видно от втората част на частната жалба на подс. П., липсата на произнасяне по въпросите, които той е посочил не подлижи на въззивен контрол. По тази причина, въззивната инстанция не може да направи нито заместващо произнасяне, нито да върне делото на първоинстанционния съд, за да се произнесе. Оплакванията за нарушена процедура на разпоредително заседание, страните имат възможност да направят в жалбата против крайния съдебен акт.

Водим от горното АСНС,

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение, постановено на 10.05.2019 г. по НОХД № 1590/2019 г. по описа на СНС - 14 състав, с което съдът е отказал да прекрати съдебното производство и да върне делото на СП, поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на подс. М. П. в частта, касаеща липса на произнасяне на СНС по въпросите, посочени в чл. 248, ал. 1 т. 5, 6, 7 и 8 от НПК, като ПРЕКРАТЯВА производството по ВНЧД № 253/2019 г. в тази му част.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.